

POTOVANJE PO NARODNIH PARKIH ZAHODNE AMERIKE 2017

Moja dolgoletna želja je bila videti ameriški divji zahod, narodne parke, Las Vegas... pa tudi začutiti utrip obljubljenе dežele.

Ker sem letos pač obrnil čudno številko, ki označuje tudi Abrahamova leta, je padla prvo ideja, potem pa ob podpori partnerke še realizacija potovanja v Ameriko. V podporo so mi bili prijatelji s simpatičnimi in uporabnimi darili za Abrahama, s poudarkom na potovanju v Ameriko. Veliko nasvetov o tej moji dolgo planirani poti po Ameriki sem dobil tudi od nekaj avtodomarjev, stric Google je bil kar nekaj mesecev moj večerni sogovornik, traso je predlagal prijatelj Aleš, ki je ta del prepotoval že pred leti.

Resne priprave so se začele pred pol leta, ko sva rezervirala letalske karte preko agencije: za ugodno ceno 540 € po osebi povratni polet z **air canada** iz Benetk do San Francisca, z dvournim postankom v Montrealu, skupni čas leta je bil 17 ur, in vrnitev s **swis airom** iz San Francisca do Zuricha in spet dvourni postanek ter dalje do Benetk skupaj 13 ur.

Dva meseca pred potovanjem sva rezervirala Hyundai Acenta z asistenco bilokje in bilokdaj, goopti prevoz do Benetk in nazaj za dve osebi, spanje za prve tri noči in zadnjo noč. Za ostale nočitve sva se odločila, da bova sproti iskala prenočišče glede na prepotovano. Izkazalo se je, da je bila to kar pravilna odločitev. Težko je splanirati koliko boš kateri dan prevozil, ker na to vplivajo faktorji cesta pa vreme pa seveda ogledi, ponekod bi ostal ure in ure, drugje pa pogledaš, poslikaš in greš dalje.

Ostane nama še samo, da pripraviva plan potepa. Za osnovo sem vzel iz neta eden dober potopis in ga po svoje malo dodelal.

<http://www.posvetu.si/blog/nasveti/nacrt-potovanja-po-zahodu-zda/>

Potem pa seveda iskanje ljudi, ki so te poti prepotovali, vsak nasvet veliko pomeni v tem velikem novem svetu.

1. dan potepa, sobota, 9. 9. 2017

Ob 05.30 uri kreneva izpred avtobusne postaje Maribor, smer Benetke, s kovčki in letalskimi kartami v roki. Tri ure pred poletom sva na letališču, začneva iskat kje oddati prtljago, kje se postaviti v vrsto za pregled za vstop na letališče in ob 13.30 uri se vkrcava na letalo. Po vzletu pilot bočno zaokroži okoli Beneške lagune, kjer se vidi čudovit pogled na Benetke in ostale otoke, kanale... celo nam, avtodomarjem, znana Punta Sabbione se jasno vidi.

Dvignemo se na okoli 12.000 m, hitrost 850 km, minus 50 zunaj in letimo nad obalo proti Angliji, Grenlandiji...

Letimo, pa letimo, pa letimo...in še kar letimo. 11 ur vožnje ne mine kar tako, ampak za parke je treba potrpet in nič se ne zdi predolgo in odveč.

V Montrealu prestopimo na drugo letalo za let do San Francisca . Seveda nas tu pregleda in preveri že ameriška policija. Še sreča, da je njihova prva dama našega rodu, saj je bil ob spoznanju, da sva iz Slovenije, odnos uslužbenca na letališki kontroli takoj vidno prijaznejši. Po 5-ih urah poleta pristaneva zvečer okoli 20.00 ure po njihovem času. Najdeva svoje kovčke in bus prevoz do centra za rentanje vozil na letališču. V 5-ih minutah 3-krat podpišeš prevzem vozila in dobiš ključ. Potepanje po Ameriki se je končno začelo. Jupi in hura! Amerika, here We are ☺.

Odtipkava koordinate najinega prvega motela, 3 km stran, in že spiva prvo noč po podaljšanem dnevu potovanja.

Aja, mimogrede, tu smo 9 ur nazaj in to pomeni, da sva po 30-ih urah potovanja po urnih postavkah potovala samo 21 ur. Čudna situacija, ampak tako pač je.

2. dan potepa, nedelja, 10. 9.2017

Časovna razlika čudno deluje na telo, zjutraj se po 6-ih urah spanje zbudiva, greva v sosednji lokal na kavo in krof in potepanje se začne. Prvo vpiševa koordinate znanega mostu v San Franciscu. Brez težav prideva do njega in vidiva... nič, mislim meglo.

Za razjasnitev pogleda še fotka iz zadnjega dneva najinega potepa, ko je pa bil obsijan s soncem (**37.810032, -122.476423**)

Od tu se tudi lepo vidi znan otok z zaporom Alcatraz , prva fotka je v megli in druga spet v soncu.

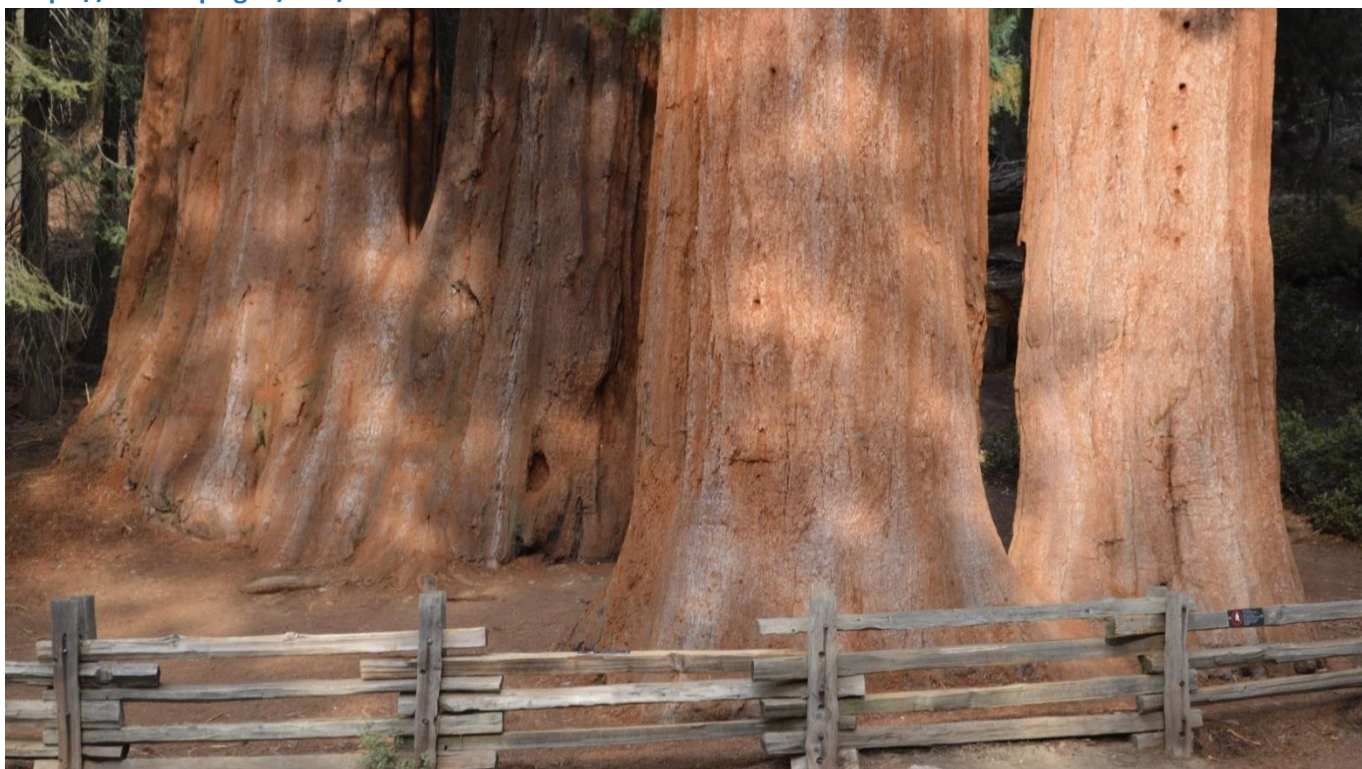
Nekaj utrinkov iz mesta, Lombard street, morski levi na pir 39

Iz mesta se odpraviva proti Sekvoja narodnemu parku, vmes sva se peljala tudi proti Mariposa Grove in Glacier point v smeri Yosemite parku. Žal je ta predel nekaj dni prej zajel požar in pokrajina je bila požgana, pusta, siva, polna gasilcev v akciji, nič kaj prijetna okolica. Zato tudi fotk ni. Se splača prej preverit, če na poti potovanja kje gori.

<https://www.nps.gov/seki/index.htm>

Mislím, da fotke tega parka visokih dreves povedo vse, ni treba povedat, kako zanimivo se je sprehajati med temi drevesi in razmišljati, kako smo majhni v primerjavi z njimi.

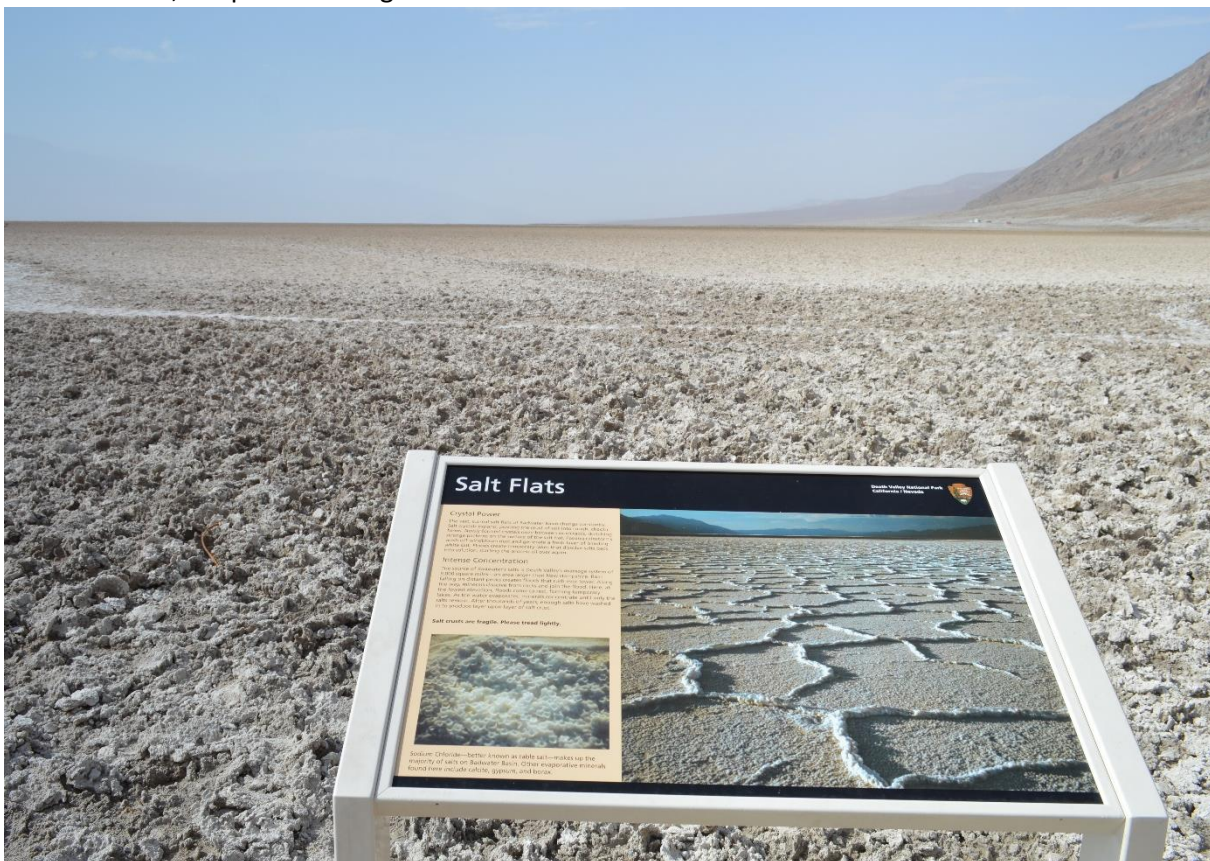
Med temi drevesi je tudi General Sherman, midva ga nisva videla, ampak že ostala drevesa dajejo vtis, da si spodaj kot neka mala figurica pod ogromno krošnjo daleč visoko. Tukaj si je smiselno vzeti malo več časa za sprehod. Mimogrede, tu sva tudi prvič videla tablo »Pozor medvedu!« in »Hrane ne puščajte v vozilih!«. Spanje sva imela rezervirano v mestu Bakerfield v moteli.

Smer današnjega potepanja je Mrtva dolina in spanje zvečer v Las Vegasu, pot se vije čez planine, mimo jezera Isabella <https://www.national-park.com/welcome-to-death-valley-national-park/> .

V tem parku naju je spremljala temperatura med 40 in 49 stopinj Celzija, večinoma je bila bližje višji številki kot nižji. Tu je tudi najnižja točka pod morsk gladino, in sicer 85,5 m, https://en.wikipedia.org/wiki/Badwater_Basin, videla sva table »Poplave«, kar se mi je zdelo sicer malo smešno v tej puščavi, ampak na koncu parka sva doživela nevihto in namen tabel je dobil svoj pomen. Voda namreč ostane v kotanjah nekaj časa (nekaj minut). Opazila sva tovrnjak s plugom: pa ne za sneg, ampak za odstanjevanje peska iz kotanj na cestah.

Badwater -85,5 m pod morsk gladino

Zabriske point razgledna točka

Barvne skale v dolini smrti

Death Valley ali Mrtva dolina je zanimiva, nevsakdanja, vroča, malo bolj vroča, zelo vroča, vredna ogleda. Ampak moj predlog, da ko si ogledujete skale na parkirišču, pustite vozilo s prižganim motorjem in klimo, se splača, ker je res vroče. Ob ugasnjenem motorju se vozilo pregreje do neuporabnosti. Vsi to tam tako počno. Popoldne se premakneva v mesto luči na spanje. Kilometri in vročina naredita svoje. Zgodaj zvečer, okoli 23.00 ure, po večernem sprehodu, polna pozitivnih vtisov zaspiva. Spiva pa v tem hotelu, ki se zelo sveti.

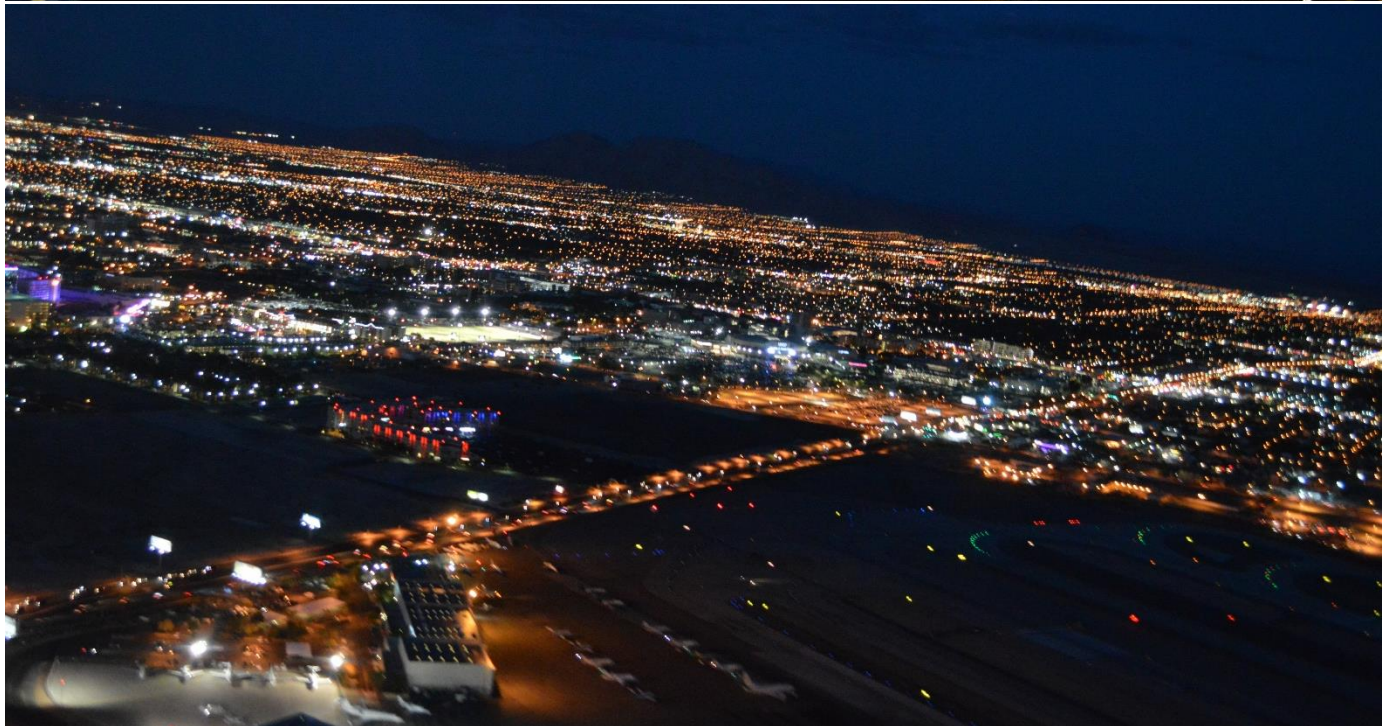
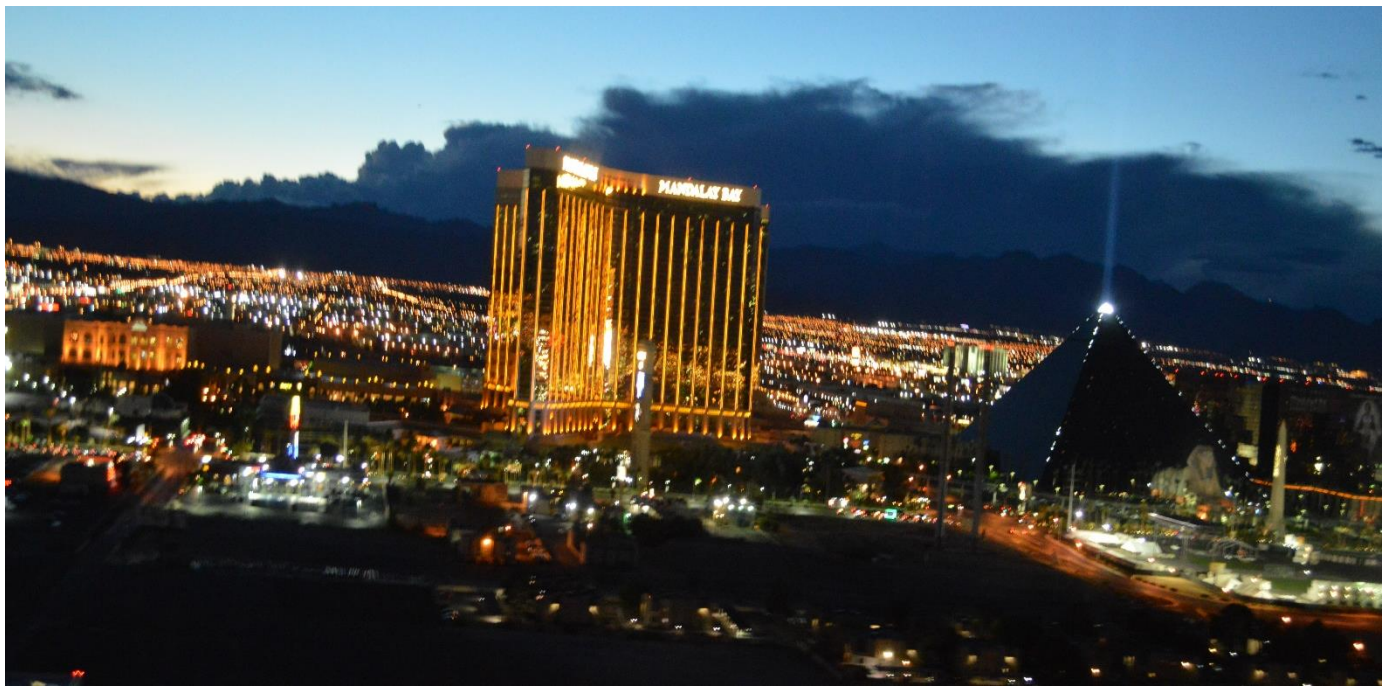
4. dan potepa, torek, 12. 9. 2017

Hotel sva imela rezerviran vnaprej še iz MB, vendar se odločiva, da ostaneva 2 noči. Prva rezervirana noč je 40 € in naslednja nerezervirana še dodatnih 110 €. V ceni dobiva popuste za kup ugodnosti v Vegasu, med drugim tudi polet s helikopterjem nad Vegasom. Izkoristiva priliko in si za zvečer ob prvem mraku rezervirava let za dve osebi, z upoštevanim hotelskim popustom za ceno 124 \$.

Čez dan obiščeva bližnjo elektrarno Hoover Dam. Parkiranje na obrežju, kratek sprehod po elektrarni, nudijo tudi ogled notranjosti elektrarne, vendar se zaradi mojih težav s kolenom odločiva, da greva dalje, do razglednih točk okoli jezera nastalega zaradi jeza.

Ob 18.00 uri se odpraviva do letališča za polet. Sledi nočni polet nad Vegasom, leteti 200 metrov nad svetlikajočo se glavno ulico je res nekaj posebnega. Zanimivo, ko sva strnila misli, vtise in doživetja iz tega potovanja, nama je ta dogodek pustil največji pečat, nekaj nepozabnega in največjega, kar sva odnesla domov. V nadaljevanju je nekaj letečih utrinkov iz svetlikajočega mesta. Prva fotka je hotel, v katerem se je teden dni za nama zgodil žalostni dogodek s streljanjem na množico udeležencev koncerta in veliko mrtvimi. Res žalostno.

Nekaj utrinkov iz talne ulične perspektive

Zanimivo se mi zdi to, da Vegas živi 24 ur na dan. Zjutraj, ob 6.30 uri, grem v pritličje po kavo. Hotel je narejen tako, da je v pritličju igralnica, vmes med igralnimi aparati pa so recepcija, kafeterija Starbucks, hotelske restavracije... Tu zjutraj še vsi veselo igrajo na igralnih avtomatih, ruletah... Šele, ko sva okoli 8 ure odšla dogodivščinam naproti, se mi je zazdelo, da je bila igralnica malo bolj prazna, mogoče je bilo zasedenih le 30-40 % avtomatov. Nad hotelom pa 24 ur/dan, vsake 2-3 minute, leti helikopter s turisti. Tukaj se dogaja na polno in nonstop.

5. dan potepa, sreda, 13. 9. 2017

Zjutraj malo dopolniva najine zaloge v mini hladilni torbi s hrano in mrzlo pijačo in že kreneva proti narodnim parkom.

Prvi park na poti je Valley of Fire. Dobesedni prevod bi bil Goreča dolina, pa bi rekel, da prevod kar drži. Kamenje v dolini je živo rdeče barve. Po ogledih vseh parkov kasneje ugotoviva, da se barve skalovja v vsakem parku razlikujejo. Vseprovod je vse drugače, čeprav je prvi vtis, da je vse enako. Niti približno ni temu tako!

<http://www.valley-of-fire.com/>

Pot nadaljujeva proti Zion narodnemu parku. Dejansko so parki kot nekakšne doline in se voziš skozi njih do konca. Večina jih ima izhod za pot naprej, pri nekaterih se pa vračaš na začetno točko. V vseh parkih so urejena počivališča s klopcami, čistimi sanitarijami, parkirnimi mesti, večinoma so parki asfaltirani, razen, če si bolj svobodnega duha in volje in se zapelješ malo stran od glavne poti po makadamu pa se odpraviš na sprehod. Pri vhodu v park vedno dobiš zemljevid, pa tudi označeno je kot je treba. Naši bi si lahko vzeli zgled.

Skozi park se voziva proti Bryce parku, vendar so ob poti vsi moteli zasedeni, zato se odpeljeva v nekaj km oddaljeno mesto (če se temu reče mesto sploh), Panguitch. Tu najdeva sobo v motelu, ki jo pa raje ne bi opisal. Bom raje brez komentarja, pa tudi o domovini lastnice bom raje tiho. Grozna soba, edini negativni dogodek na 3 tedenskem potepu. Zjutraj je boljša polovica rekla, da raje drugič spi v avtu. Tokrat sem se moral strinjati.

6. dan potepa, četrtek, 14. 9. 2017

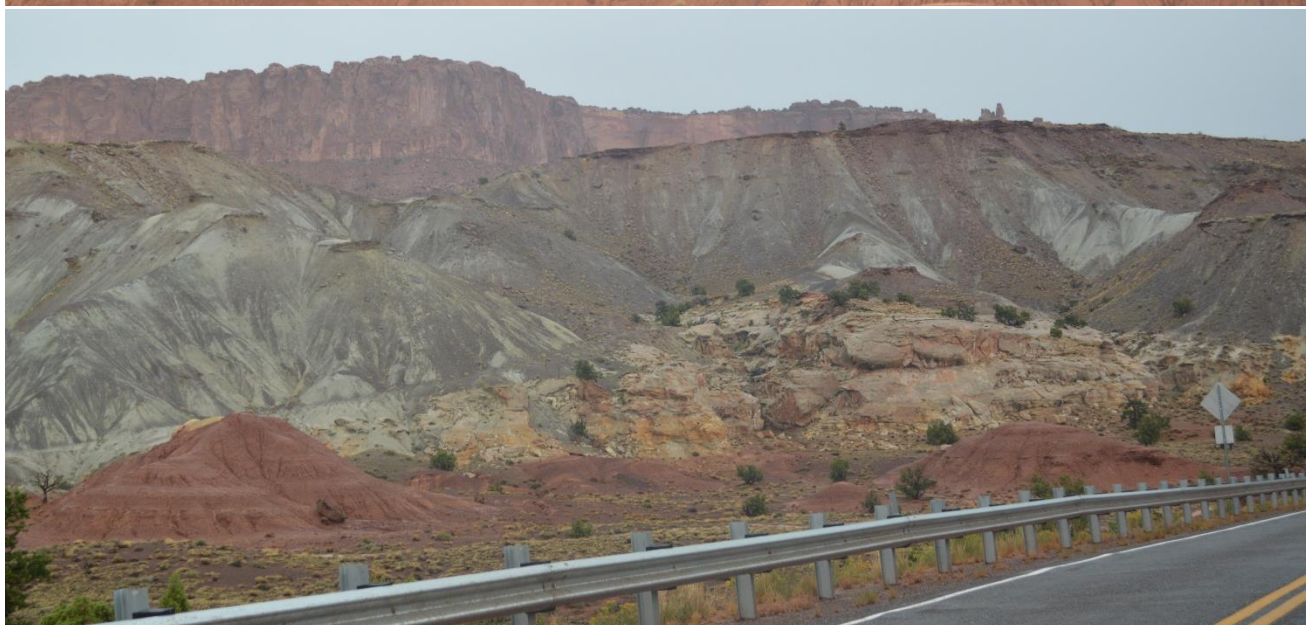
Zgodaj zjutraj odideva proti Bryce narodnemu parku. Spet nekaj posebnega, drugačnega. Pot se vije po grebenu doline, z veliko razglednimi točkami, parkirišči, wc, klopcami... Mislim, da fotke ponovno vse povedo, ni treba veliko dodajati.

Iz Bryce parka nadaljujeva po dolini Capitol Reef parku, do mesta Hanksville, kjer najdeva sobo v motelu. Zanimiva dolina, barvne skale, rdeča reka, rdeči slap...

Zvečer, po rezervaciji hotela, ugotoviva da je sonce še visoko, pa kreneva šena ogled parka Goblin, gobice bi se reklo po domače, spet drugačen park s posebnimi kamninami. Mimogrede, gobice so velike do 10 m, neverjetno, kaj je narava tu naredila.

<https://stateparks.utah.gov/parks/goblin-valley/>

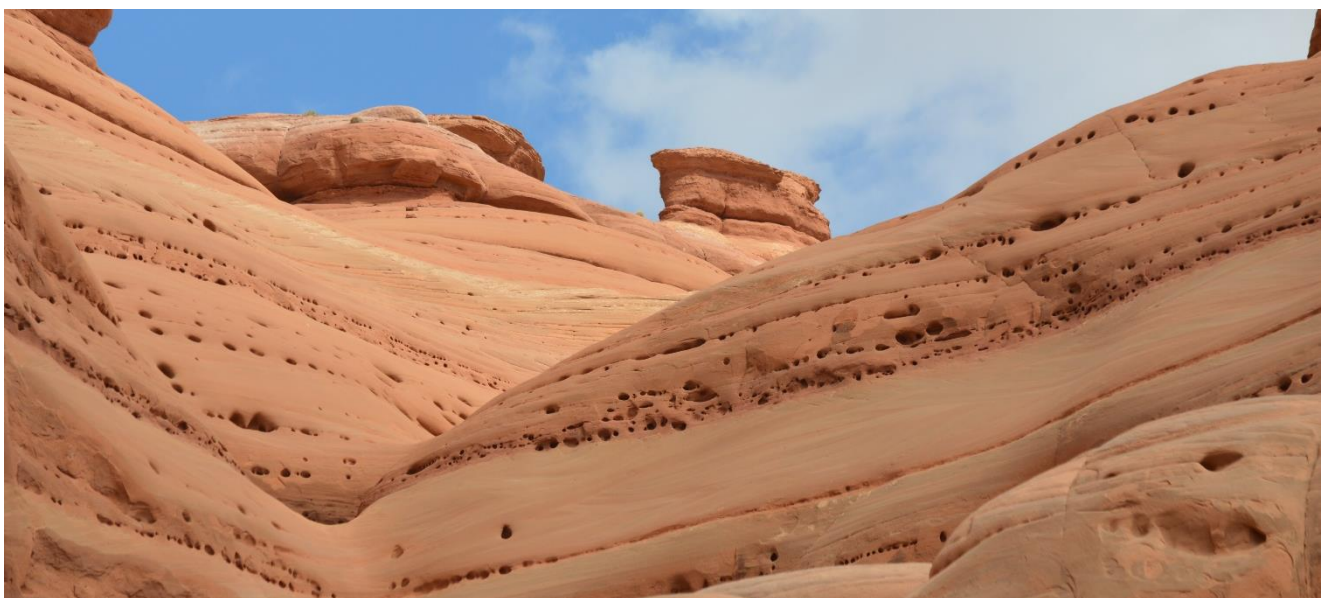

7. dan potepa, petek, 15. 9. 2017

V nekaterih hotelih je bil v ceni sobe všteti tudi zajtrk. Torej, lahko si si spekel palačinke ali vafle, postregel marmelado, kosmiče, maslo, javorjev sirup... imajo posebne pekače za vafle in palačinke, ampak imaš občutek, da kar poskusiš, je sicer dobrega okusa, ampak za nas, povprečne Evropejce in tiste, ki se sladkim pregreham težko upremo, še vedno mnogo presladko.

Pot nadaljujeva do Archers parka. Ta je znan po naravnih lokih, pravijo, da jih je tu okoli 3.000, tudi v tablici Utah države je ta lok. Pogled na skale je najlepši takrat, ko jih obsije jutranje ali večerno sonce. Je pa težko splanirati te obiske na idealni čas, sploh, če imaš le 3 tedne na razpolago.

Zvečer prespiva v manjšem urejenem mestu Moab. Mesto je polno in spanje najdeva v zadnjem motelu. Je pa prijetno mesto za sprehod pred spanjem po trgovinah, pivnicah....tukaj tudi po dolgem času najdeva tapravi supermarket da se res kaj kupit za jest tudi. Ostale manjše trgovine na poti so pa bolj slabo založene z hrano, bolj so založene z čipsi, omakami in gotovo hrano za pogret v mikrovalovni pečici.

8. dan potepa, sobota, 16. 9. 2017

Sledi park na poti: Canyonlands park. Zavijeva malo iz glavne ceste in kot večina, je po svoje spet drugačen, zanimiv.

https://en.wikipedia.org/wiki/Canyonlands_National_Park

Pot nadaljujeva proti Monument valley, mimo Twin rock skali, Mexican head kamnu v obliki mehiškega klobuka in na koncu prispeva v mesto Page. To mesto je skoraj v celoti naseljeno z Indijanci. Nič kaj prijazni niso do turistov ali pa sem naletel samo na tak tip ljudi. Hotelsko osebje sploh ne pozna prijaznosti, vljudnosti... motela nisva imela rezerviranega, bila je sobota, neko cerkveno srečanje v mestu, in na koncu sva prespala v avtu na parkirišču Walmart trgovine. Družbo nama je delalo vsaj še 30 avtodomov in cca. 40 osebnih (tudi celih družin, ki spijo v avtih) vozil, ki kot midva, niso bili uspešni pri iskanju prenočišča v motelu ali privat sobi.

Vmes sva se odpeljala v park Monument Valley, 20 \$ za doplačat. Ta park je v lasti Indijancev, precej neurejen, ni asfalta, ko se voziš, se dvigujejo oblaki rdečega prahu, nič ne vidiš, cesta luknja pri luknji in po prevoženem drugem kilometru se soglasno odločiva, da greva raje nazaj in čim hitreje ven iz tega parka. Tako, da sva večino fotk naredila kar na začetku doline. Škoda, lepa pokrajina, ampak kot v času Indijancev: samo pobirajo in nič ne naredijo. Aja, pa saj so to pravi Indijanci ☺.

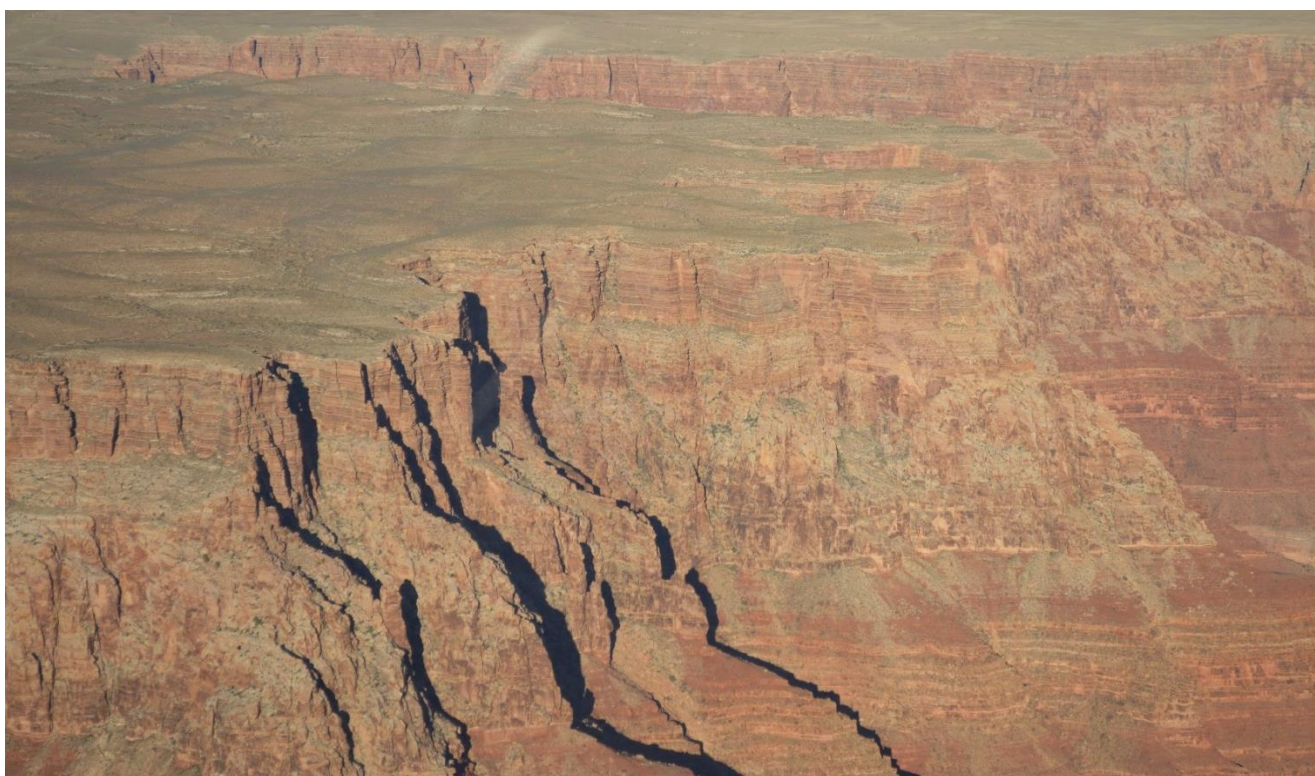

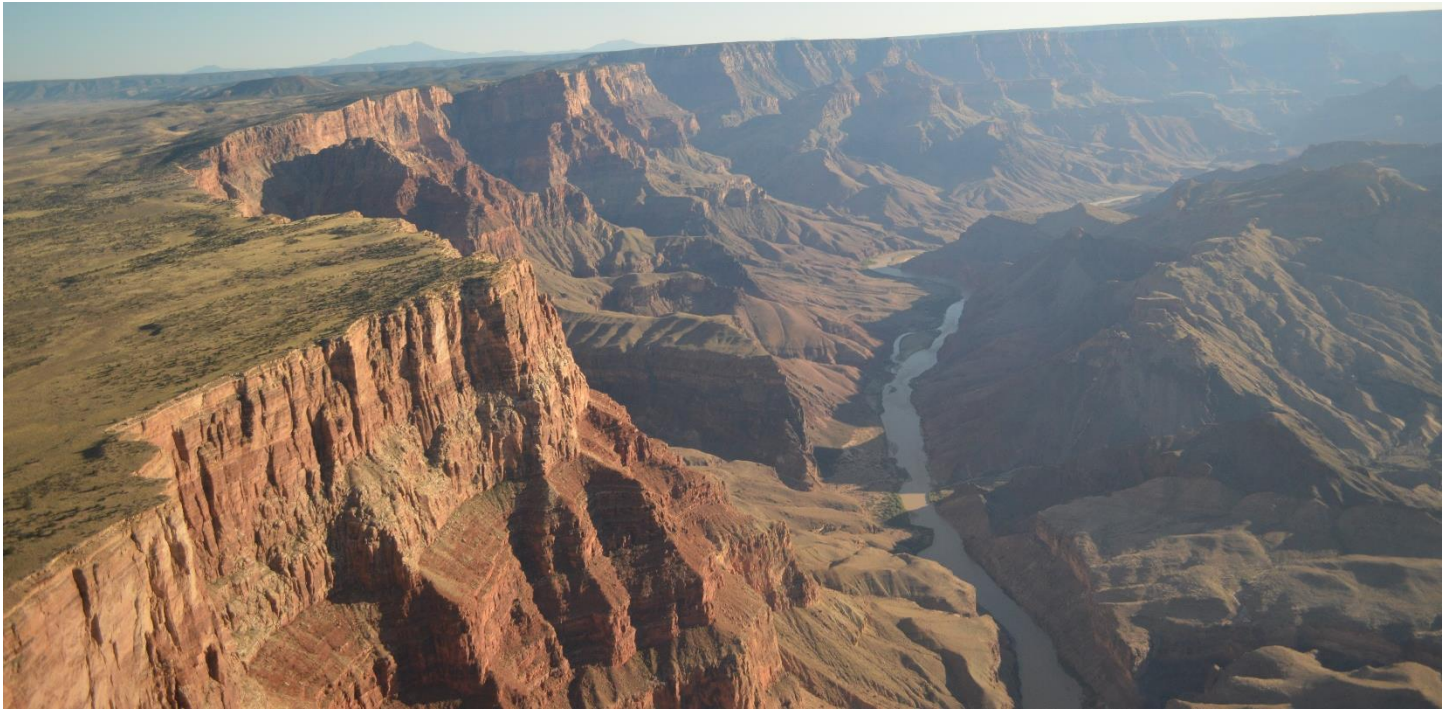

9. dan potepa, nedelja, 17. 9. 2017

Zjutraj se prebujam v mestu Page, obnovim zalogo špecerije. Nastavitev poti: smer Grand Canyon. Že od nekdaj deliva isto željo: nad kanjonom poletet s helikopterjem in si ga ogledat iz ptičje perspektive. Že v Vegasu sva se na letališču pozanimala o cenah in letih, ampak tam je vsaj 150 \$ dražje kot tukaj iz letališča blizu South Rima na robu kanjona. Na razglednih točkah ob kanjonu ugotoviš dve stvari: ta luknja je zelo globoka in zelo velika. Fascinanten pogled: ravna zelena ploščad in naenkrat razpoka v zemlji, daleč spodaj vidiš reko. Iz razglednih točk so res lepi razgledi, razsežnosti tega kanjona so fascinantne, pogled nanje se ti zasidra globoko v srce in spomin. Ob 17.00 uri sva poletela na enourni polet nad kanjon. Z eno besedo: to je noroooo. Crazy!!! Verrückt!!! Ludo do jaja ☺.

V obeh letih s helikopterjem sva letela v takšni zverini za 6 potnikov in pilot.

Po poletu se odpraviva proti bližnjemu mestu Williams in na poti najdeva zanimiv motel v kavbojskem stilu. Če bi imel konja, bi ga lahko privezal na stojalo pred sobo. Receptorka mi je rekla, da se do sobe peljem 2 minuti, obrnem na levo, potem minuta do ovinka na desno; nama je namenjena soba z nazivom Revolveraš Jack. Ko ji razložim, da ne vem, kdo je Revolveraš Jack, da ne vem, kako izgleda, mi razloži, da naj iščem sobo številka 82. Aha, ok, zdaj razumem, zagotovo bova našla sobo. In sva jo.

10. dan potepa, ponedeljek, 18. 9. 2017

Zraven motela je zanimiv park oz. kako bi to lahko še poimenoval: Flinstone town - Kremenčkovno mesto, kjer domujejo Fred, Vilma, Burney, Betty, Dino...

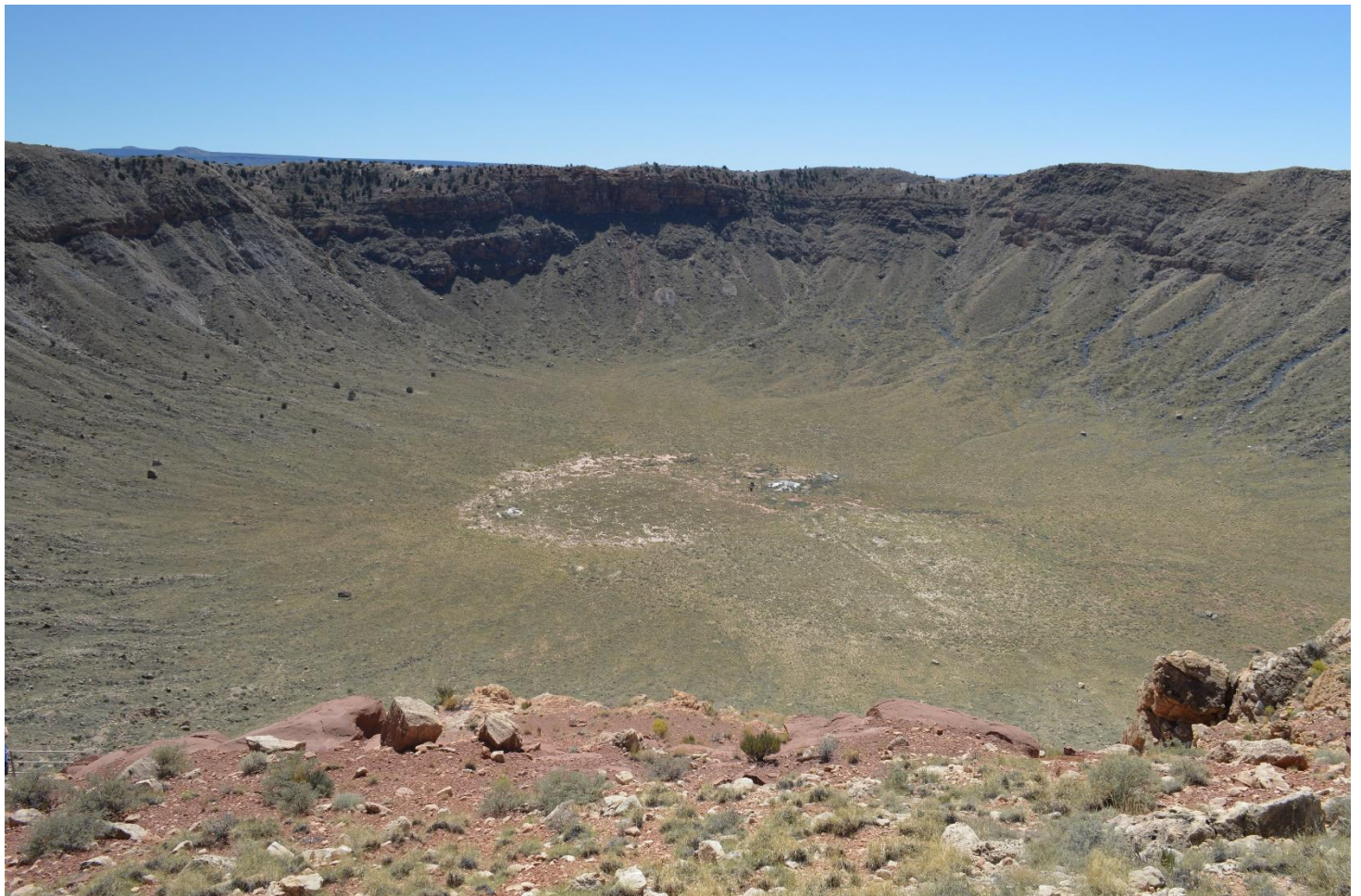
Malo se sprehodiš med hiškami ter se iz srca nasmejiš Kremenčkovim idejam in domislicam. Seveda je v sklopu tega tudi trgovina s spominki.

Naslednja najina destinacija je bila blizu mesta Flagstaf, ogled meteorskega kraterja, ki je nastal 50.000 let nazaj. Tja je priletel meteorit premera cca. 48 m in v zemljo naredil luknjo premera skoraj 3 km. Je pa to eden lepše ohranjenih in večjih kraterjev na zemlji. Na ogled imajo tudi ostanke tega materiala (kovine in mešanice raznih mineralov), kar so pač našli na dnu luknje. Zraven je muzej o kraterjih, ki so nastali iz kamenčkov iz vesolja. Je kar zanimivo, nisem niti vedel, da tega toliko pade na zemljo vsak dan.

Od tega kraterja se odpraviva v smer parka Jousha tree, del poti se voziva po sedaj novi nekdanji cesti 66. Del te stare legendarne ceste je še vedno ostal v spomin na njo. Ampak je tega zelo malo. Ostalo je počivališče z nekaj podatki o tej znameniti cesti.

Zvečer prispeva v mesto Twentynine Palms. Tu sva malo spregledala kilometre med črpalkami in sva brez črpalke ob cesti prevozila okoli 350 km ter v to mesto prispela na hlape. Ja, sva ugotovila, da je od zdaj naprej treba dotočit gorivo na vsaki črpalki, ker v preriji nikoli ne veš, kje je naslednja.

11. dan potepa, torek, 19. 9. 2017

Park Joshua tree je dobil ime po drevesih, ki so v podobi križa in Jezusa s krono iz bodic na njem. Z malo domišljije se to tudi vidi, ampak saj veste kak rečejo: vse je v glavi. Mogoče bi kak liter refoška pomagal pri opazovanju križa.

<https://www.nps.gov/jotr/index.htm>

Naslednji cilj je San Diego oziroma predmestje kjer obiščeva sorodnike od prijatelja avtodomarja Aleša in tam ostaneva 3 noči.

12. dan potepa, sredo, 20. 9. 2017

Dopoldan se odpraviva v San Diego, kjer imajo zelo znani živalski vrt. Američani res znajo iz vsega narediti atraktivni šov. Nad živalskim vrtom so napeljali gondole, da se pred ogledom malo razgledaš od zgoraj, po parku vozijo avtobusi in predstavljajo park. Imajo dvigala po parku, tekoče stopnice, ogromno takšne in drugačne hrane, tematske parke...

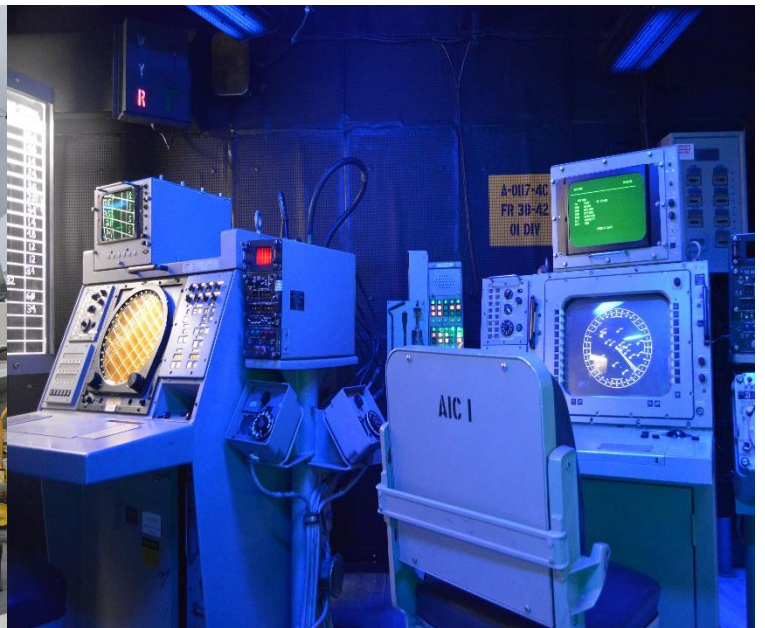

Popoldan se še malo potepava po trgovinah in čas je za spanje.

13. dan potepa, četrtek, 21. 9. 2017

Današnji plan je ogled ameriške letalonosilke Midway in muzeja starih ladij v starem centru mesta na obali. Na tej naši zemlji je možno videti tri letalonosilke: tole in še eno v New Yorku in eno v San Franciscu. Ta je na poti in treba si je vzet 5-6 ur časa za ogled. Za nas, ki nas zanima tehnika, je vredna ogleda. In ko pomisliš, da je posadka s 5.500 ljudmi živela tukaj, plus letala, plus...neopisljivo, občutke je nemogoče strnit v nekaj stavkov.

Pobiralec Apolov padlih v morje po končanih vesoljskih potepih jskih potepih.

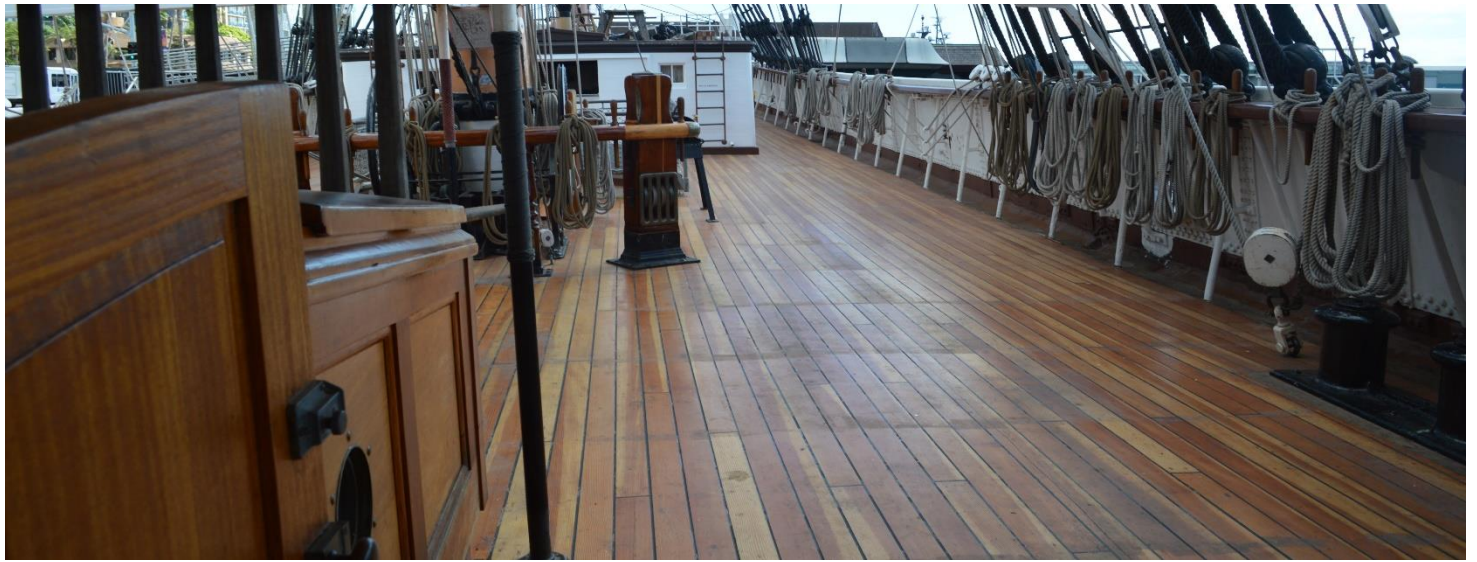

V ozadju se vidi nuklearna letalonosilka [USS Theodore Roosevelt CVN-71](#)

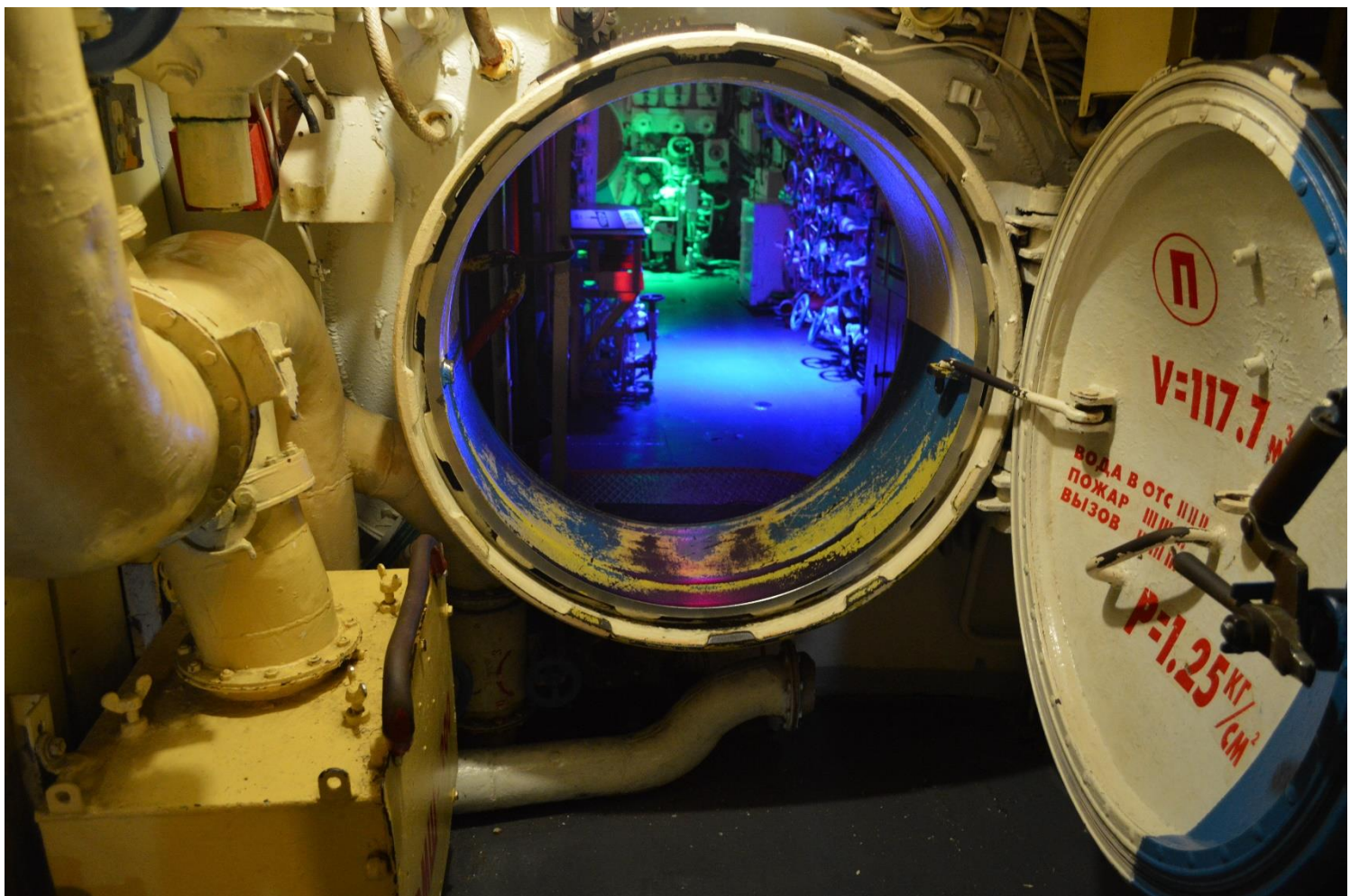

V starem delu mesta je muzej ladij Maritime. Tu se da videti od zunaj in hkrati tudi drobovina 5-ih starejših bark, od jadrnice, parnika, do topovnjače in dveh podmornic. Vidi se lahko razkošje ameriške in hkrati skromnost ruske podmornice.

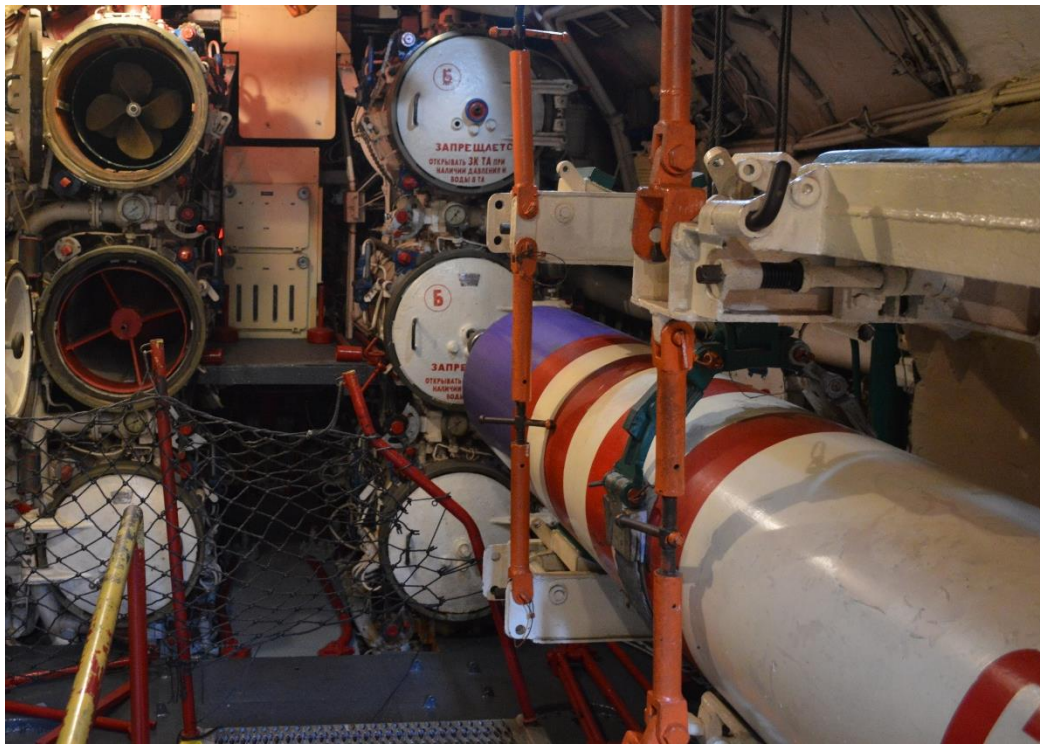

Ja, skozi te luknje se je treba plaziti ob ogledu podmornice. In to vsaj 4-krat po celotni dolžini te ruske tehnike.

14. dan potepa, petek, 22. 9. 2017

Zjutraj se posloviva od novih znancev in kreneva v smeri Los Angelesa, in sicer v pristanišče na ogled znamenite ladje Queen Mary potniške ladje. To »starino« malo pogledava iz pomola in kreneva dalje do bojne ladje Iowa.

Možen je ogled ladje, tudi spanje v hotelu na ladji. Je pač tako, da vsega si v 3 tednih dopusta ne moreš pogledat in včasih pač nekaj pogledaš bolj površno.

<http://www.queenmary.com/>

Bojna ladja Iowa je privezana na drugem delu pristanišča, z urejenim parkiriščem, info točko...

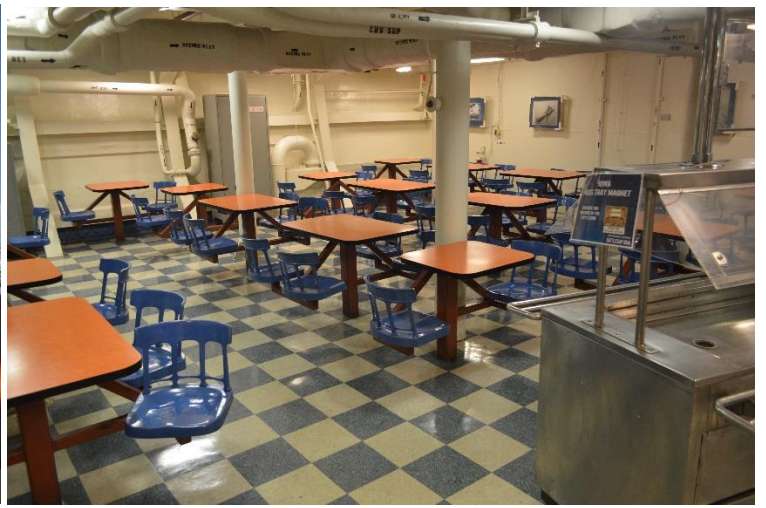
<http://www.pacificbattleship.com/>

Posadka tega topa šteje 50 mornarjev, 1,8 m visoke in 1 tono težke granate letijo 46 km daleč, 3 naenkrat in potem je buuum.

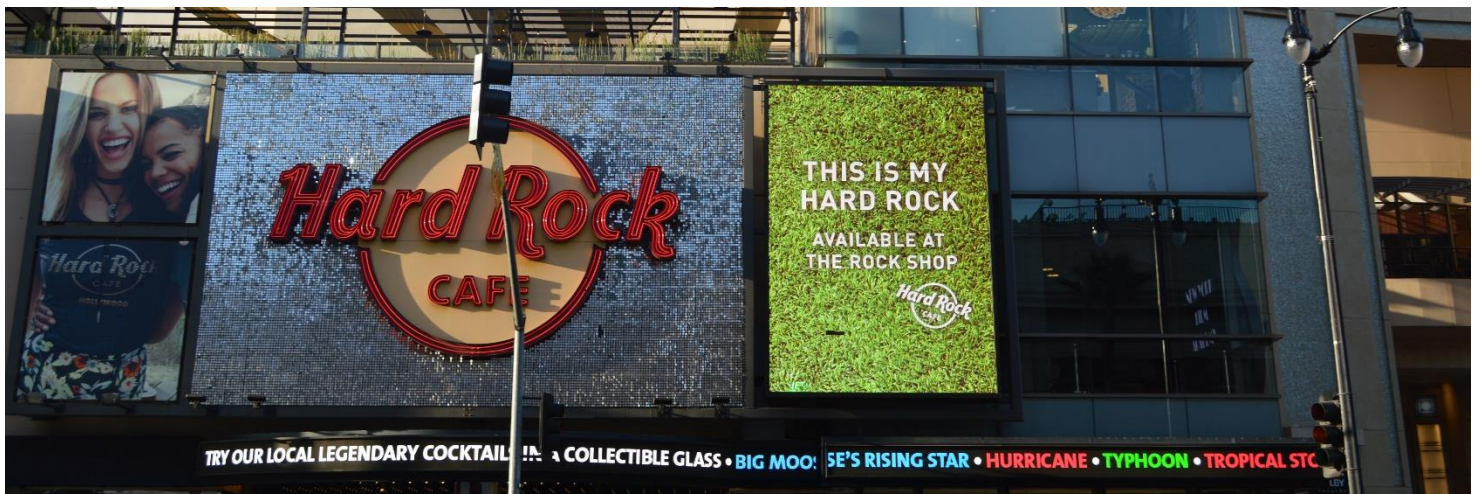

Od pristanišča se začneva pomikat po polžje v smeri Hollywood Bulevarja in Fame of walk ali Ulice zvezd znanih osebnosti. Na začetku ulice najdeva ugoden motel. Preostane nama ogled mesta. Ampak gužva ne cesti je pa res gužva, take mi ne poznamo.

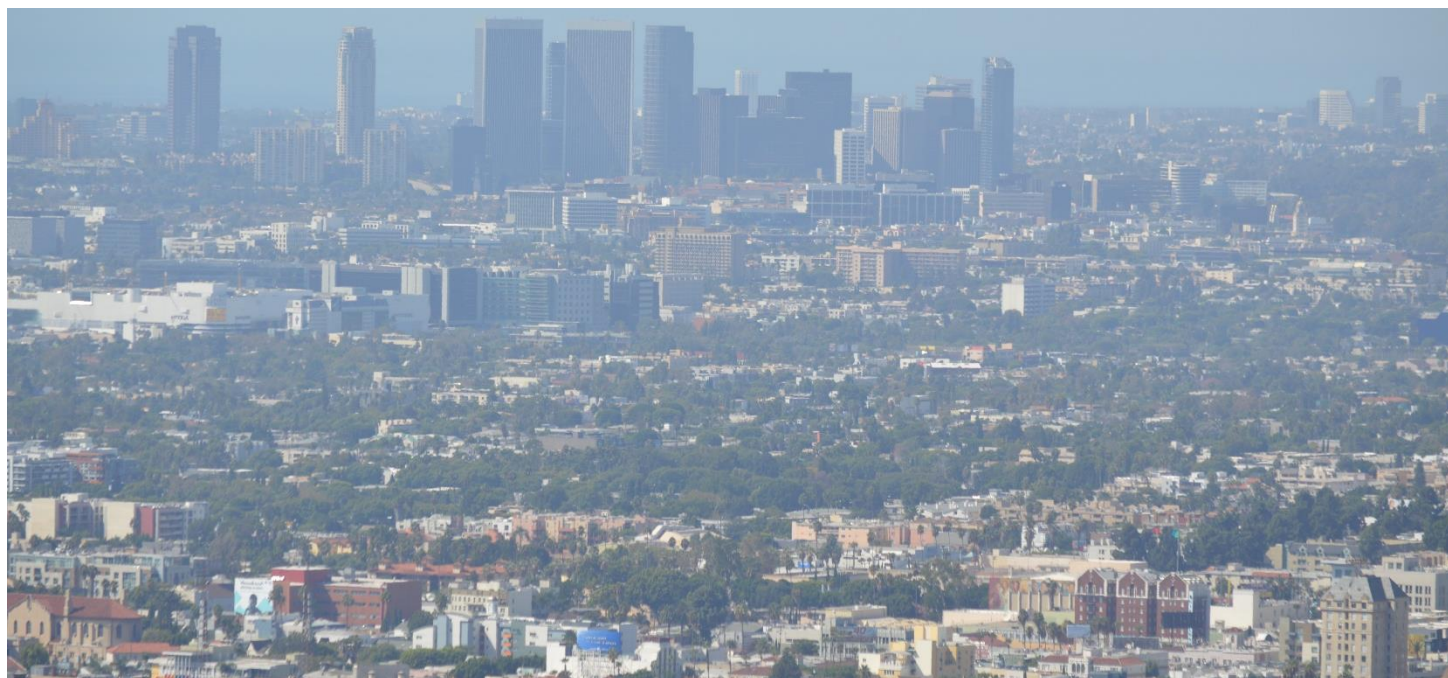
V zvezdah najdeš večino znanih imen. Pa seveda gneča, pa živo vzdušje, pa glasba, pa cukanje za rokav, če greš jest v lokal, pa vmes seveda jaz v croccsih kot vedno. Eden mora bit nekaj posebnega.

15. dan potepa, sobota, 23. 9. 2017

Zjutraj zgodaj odideva do razgledne točke za Hollywoodom, Griffith observatorij, iz katerega je dober razgled na Los Angeles.

<http://griffithobservatory.org/visiting/admission.html>

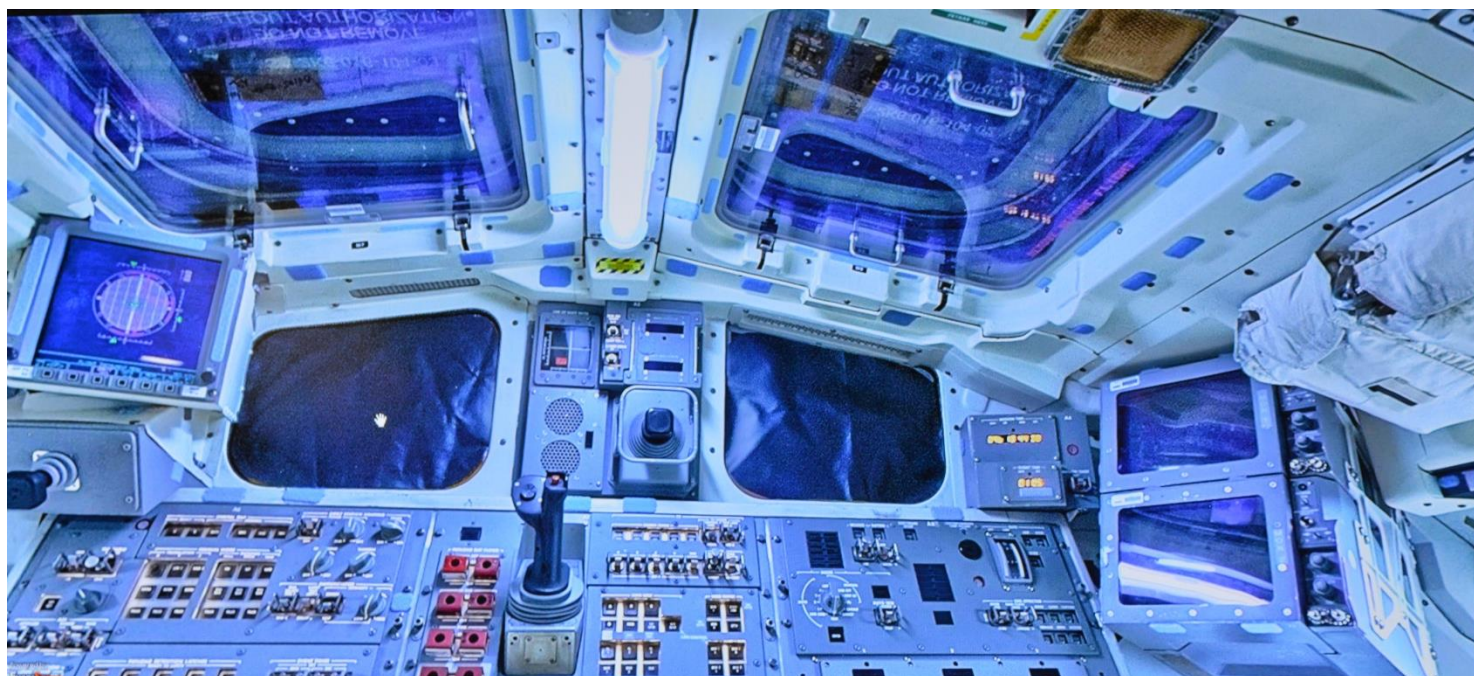

Po razgledu sva se ustavila še v Californija science center muzeju. To je nekako mešanica znanstvenega in poučnega muzeja. Pa seveda Space shutla z imenom Endeavour se da videt. Velik frčoplan je ta kos vesoljske tehnologije.

<https://californiasciencecenter.org/exhibits/air-space/space-shuttle-endeavour>

Komandna soba plovila je čist klasična armaturka, kot v našem Cliotu, nič posebnega. Tak na prvi pogled je že tak videt.

Tudi auspuhi tega plovila niso nič drugačni kot pri našem Cliotu, razen tega, da so trije. Edina razlika.

Po poznem kosilu odtipkam koordinate naslednjega cilja. Sredi ničesar obstaja mesto duhov ali pravilno Calico Ghost town.

Znanci pravijo, da je nekaj posebnega to malo mesto. In tudi res je tako. Prenočišče si najdeva v bližnjem mestu Barstov, no ja, če lahko temu tako rečemo. Bencinska črpalka, 5 hiš, 1 motel, ena gostilna in to je to. Aja, pa parkirišče za avtodome imajo tudi.

16. dan potepa, nedelja, 24. 9. 2017

Po jutranjem vzhodu kreneva proti mestu duhov. Vse je v stilu kavbojskega mesta iz divjega zahoda, še staro lokomotivo imajo in seveda rudnik srebra.

vaška bana za kopanje

Po ogledu in nakupu spominkov kreneva dalje, nazaj proti obali Los Angelesa, mimo Santa Barbare in ostalih obalnih mest, proti obalnemu mestu Pismo Beach. Ves ta prestiž in gužva okoli Santa Barbare me preveč ne ganeta, ravno tako tudi ne Beverly Hills.

Zvečer prispeva v mesto, najdeva motel, pogledava sončni zahod, se sprehodiva po mestu, da začutiva mestni živžav in opazujeva norce, ki se kopajo v morju. Mislim ne, da se greš kopat v 12 stopinj mrzlo vodo, ni ravno neka pametna domislica ali pa mogoče je, kaj vem. Glede na to, da tudi poleti temperatura morja ne pride preko 18 stopinj, sedaj niti ni tak hudo mrzla.

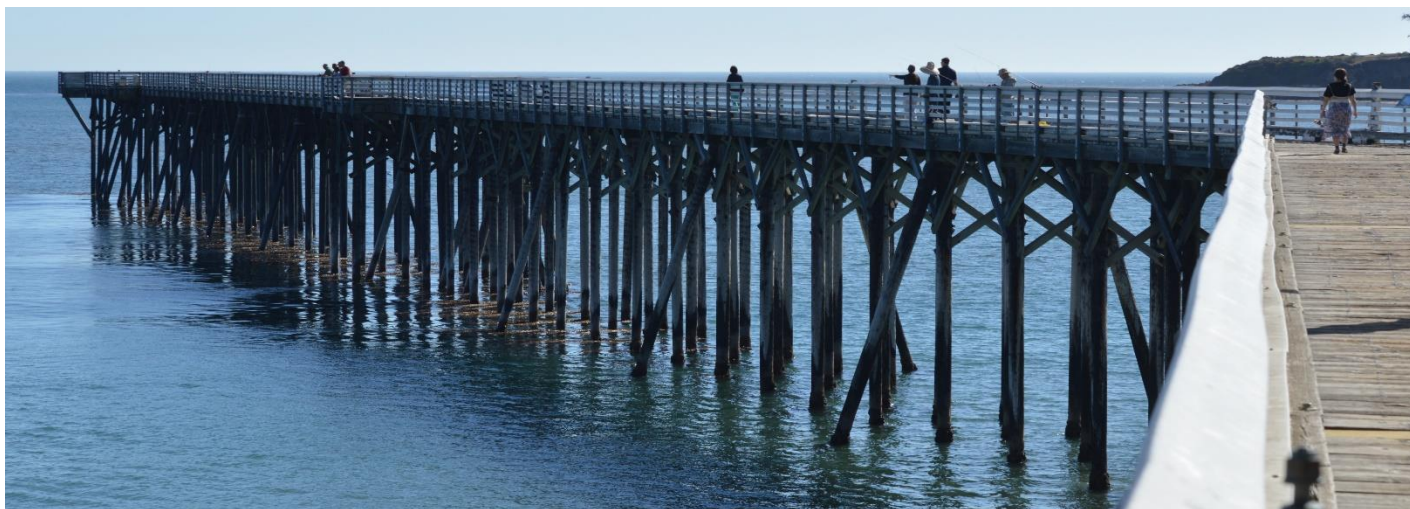
17. dan potepa, ponedeljek, 25. 9. 2017

Ob obali nadaljujeva pot do obalnega mesta Morro Bay. Ribiško mesto in mesto deskarjev na vodi. Med drugim vidiva reklamo za ogled kitov. Sicer je bil plan ogled kitov iz mesta Monterey, ampak popotniki smo tapravi le, če ne delamo vsega po planu.

Poiščeva si prenočišče, rezervirava ogled kitov za naslednji dan in se po obalni cesti napotiva do točke, kje je cesta poškodovana in zaprta, blizu Big Sura. Prijetna obalna cesta za vožnjo in ogledovanje okolice. Nekaj utrinkov s poti.

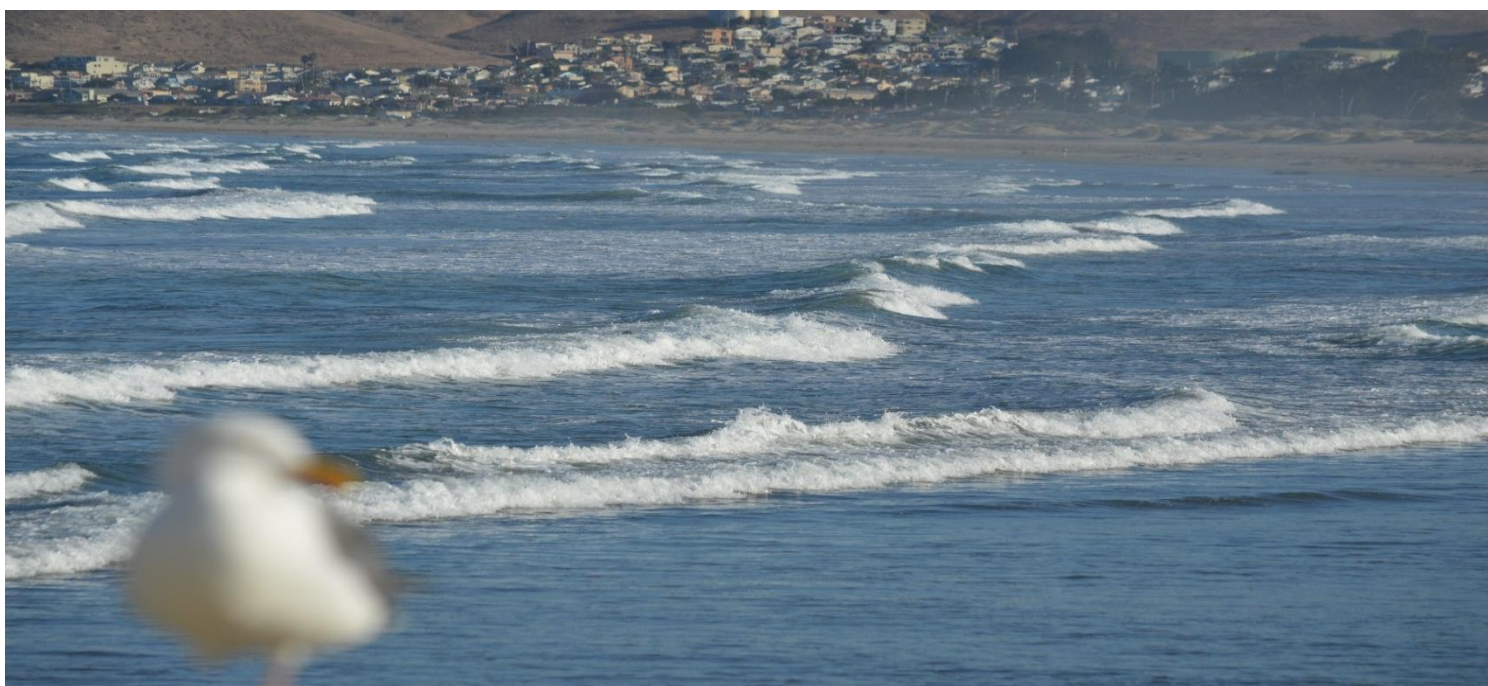
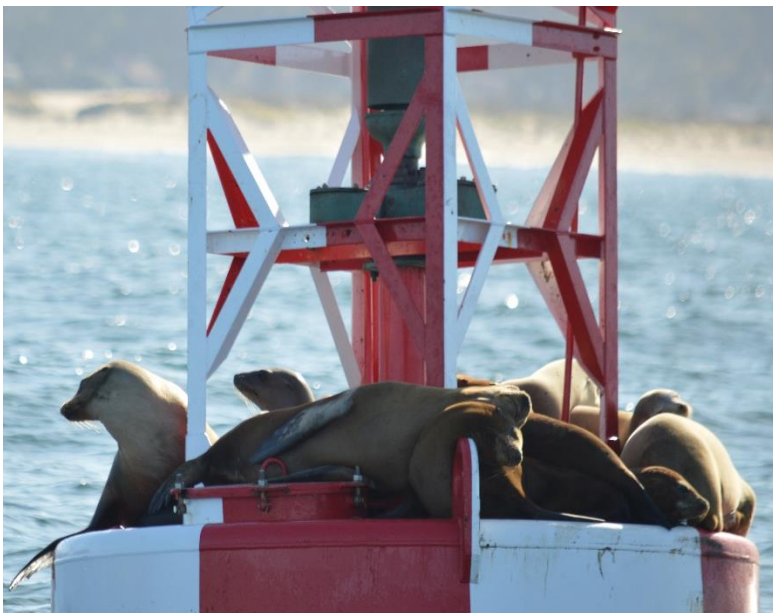
Vidre se pa ure in ure igrajo ob obali. Imam občutek, da več kot je gledalcev, raje se igrajo. Prave pozerke, ne moreš verjet.

Ti morski levi pa ležijo, pa lenarijo, pa vmes malo počivajo, pa potem malo spiyo, pa spet malo lenarijo, pa..... spet od začetka, dan po dan.

Ob obali je kar nekaj razglednih točk, kjer se da videt te živahne živali. Mimogrede, ta temna zverina ima vsaj 6 m dolžine.

Zvečer sledi potep po mestu, ogled sončnega zahoda, malo po trgovinicah in spat.

18. dan potepa, torek, 26. 9. 2017

Ob 9.00 uri imava dogovorjen izlet z ladjo za ogled kitov. Pravijo, da vsak dan vidijo kite. Upam, da jih tudi danes bomo. Po slabi uri vožnje vidiva prvega kita, vendar skiper vozi dalje, kao pogledat večjo skupino. Kmalu res pridemo do samice, 16 m in cca. 30 ton težke kitovke z mladičem, čeprav po velikosti ni bil veliko manjši. Prekrasna enourna vožnja v bližini kitov in opazovanje teh ogromnih živali. Čisti užitek. In potem nas še pozdravi s skokom in premetom iz vode. Skoraj celi je skočil iz vode, cca. 150 m pred nami. Noro, to mi je celo uspelo posnet na kamero. Žal se pa nista približala na manj kot 150 m do našega čolna.

Po triurni vožnji med valovi se okrepčava in kreneva dalje proti Montereyu, najinem rezerviranemu motelu od doma še. Zaradi poškodovane obalne ceste se spustiva po cesti stran od obale in ponovno nazaj do motela. Po pripravi kovčkov za pot nazaj (namreč, to je najina zadnja noč v Ameriki), se odpraviva v mesto Monterey, ribiško in turistično mesto.

Mimogrede še kliknem eden mali digitalni avtodom. Pa, ko pogledaš, da je ta tukaj med manjšimi, uh, ah, brez veze.

Hotela sva ujeti še zadnji ameriški sončni zahod na Pacifiku in se odpeljala v sosednjo mesto na peščeno obalo. Nisva edina, ki sva prišla gledat sonce, ki se spušča tam nekje blizu Havajev.

19. dan potepa, sredo, 27. 9. 2017

Zjutraj spraviva kovčke v avto in zadnji dan se je začel odvijati. Ker je prvi dan najinega potepa v San Franciscu bila megla, se odločiva, da si ponovno, tokrat v soncu, ogledava Golden Gate most v vsej svoji veličini in barvi, še malo vožnje po mestu in smer center za rentanje vozila. Brez težav vrneva vozilo, opraviva formalnosti in se z busom odpeljeva do letališča. Sva mogoče malo prehitra, ampak udobno prebijeva čas na letališču, malo pogledava po internetu in v miru počakava na vkrcanje na letalo.

Ob 20.00 uri krene letalo v smer Zürich. Torej naju čaka 10 urna vožnja do prestopa.

20. dan potepa, četrtek, 28. 9. 2017

Popoldan po našem času prispeva v Zürich, prestopiva, potem še ena ura do začetne destinacije Benetk.

Ob 19.30 uri že začneva iskati najin prevoz do Maribora. Počakava na kombi prevoznika in počasi krenemo proti domu.

21. dan potepa, petek, 29. 9. 2017

Ta dan potopisa bo kratek. 00.30 uri prideva do avtobusne postaje v MB, kjer čaka domači prevoz domov. Ob 01.00 uri zaključiva najino potovanje, čas je za spanje. Malo po 13. uri se zbudi v domači postelji. Kljub vsemu, paše. Zelo!

Pa še nekaj utrinkov ali vtisov o Združenih državah Amerike.

Hrana

Ja, kdor ima rad malo pikantno, je to taprava država za njega. Za nas ostale malo manj. Se pa da najest v hitrih restavracijah (pa ne samo v Mc Donaldu) z zelo različno okusno hrano tudi že za 10 \$ po osebi. Malo boljše ali prestižne restavracije so seveda precej dražje. Majhne problem predstavlja kup omak in prilog pri vsakem zrezku, marsikaj ni po našem okusu. Kar se pa tiče trgovin, je pa zgodba precej drugačna kot pri nas. Kruh poznajo samo v obliki toasta pa sladkih žemljic. Pa še cenovno je toast 2,5-3 \$. V trgovinah imajo zelo malo klobas, zato pa je veliko omak, pripravljene hrane za pogret. Salame paket so npr. 5-7 \$ za 20 dkg, čipsov in veliko kuhane in pečene hrane s prilogami. Hrana v trgovinah je dražja tudi do 2--krat, dobiš pa tudi kakšno stvar ceneje kot pri nas, samo tega je zelo malo.

Ljudje

Ljudje so zelo odprti, prijazni, skušajo ti pomagati pri težavah, večina ljudi te pozdravi. Tudi policija na meji je zelo prijazna, so pa zelo resni in natančni pri delu. In pri njih ni hecanja. Tudi s komunikacijo ni težav, ker veliko Američanov ne govori gladko angleško (uvoženi ljudje pač).

Narodni parki

Tu pa se bi naši turistični delavci lahko mnogo in marsikaj naučili. Vsepovsod urejeni parkirni prostori, klopice za počitek kolikor hočeš, urejene in čiste sanitarije vsakih nekaj kilometrov. Tudi zemljevide parkov dobiš, prav tako zanimivosti parkov, opisi vsega kar se da videt, urejene ceste, označbe....

Brez pripomb bi rekel. Pri njih je turizem industrija in znajo se igrati turizem. Njihovo mesto, kot je npr. pri nas Portorož, ima urejen parking zastoj z klopcami za počitek, wc, koši za smeti in šele na osnovi tega lahko pričakuješ, da bo nekdo prišel obiskat neko zanimivost.

Pri nas pa: prvo ti ne omogočijo parkirati, wc-jev javnih sploh nimamo, mestni redarji se s svojim delom norčujejo iz ljudi, edino, če imaš srečo, najdeš kak TIC z nekaj malega prospekti.

So pa vsekakor vredni ogleda, narava je v teh parkih čudovita in precej drugačna od evropske.

Da se dobit karta za parke za ceno 80 \$, ki jo lahko uporabljata 2 osebi, torej jo kupiš, se voziš in jo na netu prodaš nekomu dalje, ki jo lahko uporablja. Kartica pomeni, da ima z njo vstop v park lastnik z vozilom, neglede na število spremljevalcev.

Moteli

Z izjemo enega motela (raje ne povem, kako je zgledal), so bili vsi ostali moteli čisti, urejeni, kvalitetno opremljeni, s hladilnikom, mikrovalovno, avtomatom za kavo, likalnikom, fenom, klimo... zanimivo je tudi to, da so sobe precej večje kot recimo pri naših južnih sosedih. V Vegasu sva imela sobo veliko cca. 75 m², z razgledom na strip glavno ulico. Midva sva imela rezervirane prve tri noči in zadnjo noč, ostalih 10 noči sva iskala prosti motel, pa nisva imela težav, bi pa pri naslednjem potepu skoraj raje rezerviral kaj več. Cene so se pa gibale med 50 \$ in 115 \$, povprečno sva plačala 75 \$ na noč za sobo, ne glede na osebe.

Parkiranje

Pri vseh parkih ali muzejih ali kjerkoli, so urejena parkirišča. Nekje se plača do 10 \$ na dan (San Diego –Midway), ponekod je na uro na avtomatih (kovanci ali Visa) (San Francisco ali Los Angeles). V parkih in obalnih mestih je pa zastoj, ponekod pa so še blizu tudi sanitarije. Se pa tudi v večjih mestih da parkirati brez plačila, je pa se potem treba malo sprehodit do muzejev.

Avtodomarstvo

Veliko ljudi na cesti vidiš z avtodomi in kamperje lahko deliš v tri skupine.

1/3 je starejših, urejenih in neurejenih kamperjev, 1/3 so novejši kamperji med 7 in 9 m, pa skoraj vsi se širijo na stran in tretja skupina so pa avtobusi, tam 12-15 m in vsak zadaj izvleče še osebno vozilo .

Ogromno je kampov, opazil sem tudi veliko parkirišč za avtodome (RV kot rečejo tam). Tudi v parkih se da prespat, kolikor sem videl, so cene med 20 in 30 \$ na noč za vozilo. Parkirišča za kampere so urejena in prilagojena kamperjem – busom dolžine 15 m, tak da ni panike. Je pa tako, da ima vsak parcelo in ko se napolni, noter več ne spuščajo. Ni to kot pri naših južnih sosedih, ko nagužvajo v kamp toliko vozil, da odprejo vrata, pa mora sosed pospraviti mizo. So pa narodni parki kot nalašč za uporabo avtodoma, njegovo ugodnost lahko res maksimalno izkoristiš. V mestih pa je s kamperji bolj tako, ne preveč užitno. Promet in problem s parkiranjem za velika vozila zna bit malo problem. Čeprav, na parkirišču za letalonosilko ali Space shutla ali Iowa bojne ladje je bilo tudi nekaj kamperjev parkiranih.

Spodaj prilagam naše točke, po katerih sva potovala, tudi približno v tem vrstnem redu. Vendar je treba vseeno malo pogledat kaj je kje na poti. Vseh točk nisva obiskala, je pa to mogoče neka osnova za nekoga, da si iz tega in svojih točk najde neko zanimivo pot svojega potovanja. Da bi karkoli od tega izpostavil, da ni zanimivo, skoraj ne morem. Jaz bi edino, ob naslednjem podobnem potepu, izpustil večja mesta (osebno nisem navdušen nad gužvo in problemi s parkiranjem in čakanjem v koloni) in bi se bolj posvetil naravnim znamenitostim in parkom. Ampak, to je moje osebno mnenje.

- Pir 39, morski levi , pristanišče , plačljivo parkirišče, parkomati na kartico ali kovance	37,80834	-122,40970
- Razgledna točka ob mostu sever	37.83248	-122.47971
- Razgledna točka most jug brezplačni parking	37.810010	-122.47649
- Lombard street vijavaja cesta	37.80203	-122.41928
- Barvne hiše , ampak v tem mestu je takšnih hiš in ulic veli	37.77596	-122.43293
- Mariposa grove park dreves , razgledna točka, uničena ob požaru	37.507067	-119.632255
- Glacier point razgledna točka Yosemite park	37.499143	-119.828493
- tunnel viev razgledna točka	37.715495	-119.677437
- sekvoja narodni park	36.715811	-118.964923
- general Sherman največje drevo	36.580495	-118.751990
- moro rock razgledna točka	36.546962	-118.765723
- tunel log tunel drevo	36.546962	-118.765723
- Badwater najnižja točka mrtve doline -85,5 m	36.22978	- 116.76727
- Acient forest najstarejša drevesa	37.383663	- 118.181733
- Artists palette barvne skale	36.363464	-116.804077
- Golden kanjon	36.421158	-116.847926
- Zabriski point razgledna točka	36.421303	- 116.809702
- Nasa center – muzej	37.409030	- 122.063999
- Uss kornet letalonosilka muzej	37.772368	- 122.300737
- Mesquite sand sipine ob vhodu v mrtvo dolino	36.605726	-117.116073
- Rhyolite mesto duhov	36.902131	-116.828272
- Hover dam parking elektrarna brezplačno parkiranje	36.605726	-117.116073
- Zion canyon	37.186378	-113.001812
- Bryce canyon	37.673037	-112.156691
- Goblin state park	38.573932	-110.706980
- Capitol reef	38.291825	-111.261919
- Death horse point	38.500014	-109.732417
- Arsches park	38.616110	-109.619504
- Mexican head mehiški klobuk kamen	37.164607	-109.859988
- Goosnecks razgledna točka	37.174543	-109.927095
- antelope park razpoka v skali	36.898449	-111.411002
- grandcanyon wilage	36.059194	-112.111221
- South rim	36.057295	-112.105476
- hopipoint razgledna točka	36.074225	-112.154834
- monument valley	36.98833	-110.17961
- meteor crater	35.032977	-111.021860
- jushua tree park	34.133480	-116.315209
- San Siego letalonosilka Midway	32.71470	-117.17442
- zoo vodni park z orkami sea world	32.76276	-117.23122
- walk of fame ulica zvezd hollywood bulevar	34.09799	-118.34026
- calico ghost town mesto duhov ali pozabljeno mesto	34.947291	-116.865026
- San Diego maritime muzej	34.720944	-117.173313
- San Diego muzej air in space museum	32.727099	-117.153417
- California science center raketoplan space shutle	34.015174	-118.285093

- Iowa bojna ladja plačljivo parkirišče	33.742513	-118.278164
- Parkirišče pri queen mary ladji	33.752477	-118.190986
- Griffith observatorij razgledna točka za Los Angeles in napis Hollywood	34.119216	-118.300351
- Carmel by the sea zanimivo manjše mesto	36.555126	-121.919814
- Oglad kitov monterey www.chriwhalewatching.com	36.603615	-121.893470
- Oglad kitov moss landing 7881 www.seagoddesswhalewatch.com	36.799514	-121.786743
- Oglad kitov kje sva midva bila	35.362575	-120.852526
- Muzej route 66	34.537362	-117.294202
- Muzej atomskih poskusov v nevadi	36.114296	-115.148326
- Sedona rdeče skale	34.863674	-111.791956
- Dvojčka kamna na poti med mexican head in grand canyon	37.286433	-109.546060
Točke obarvane v tej barvi sva midva iz takšnih in drugačnih razlogov izpustila, so pa verjetno vseeno vredne ogleda		

STROŠKI POTOVANJA

- letalske karte	2 x 540 €	1.080€
- Goopti prevoz od MB do Benetk in nazaj v Maribor za 2 osebi		170€
- rentanje avta Hunday Acent za 18 dni, z asistenco s 3-urno pomočjo- asistenco		
- in z vsemi zavarovanji		813€
- hoteli skupaj 13 nočitev, povprečje torej 75 € na noč		975€
- helikopter 25 minut 110 \$ Vegas s popustom za drugo osebo (podari hotel) in		
518 € za 55 minut na Grand Canyonom		628€
- gorivo za cca. 6.900 km		370€
- vstopnine za muzeje, parke, živalski vrt...		380€
Vse skupaj sva porabila v planiranih okvirjih		5.000€

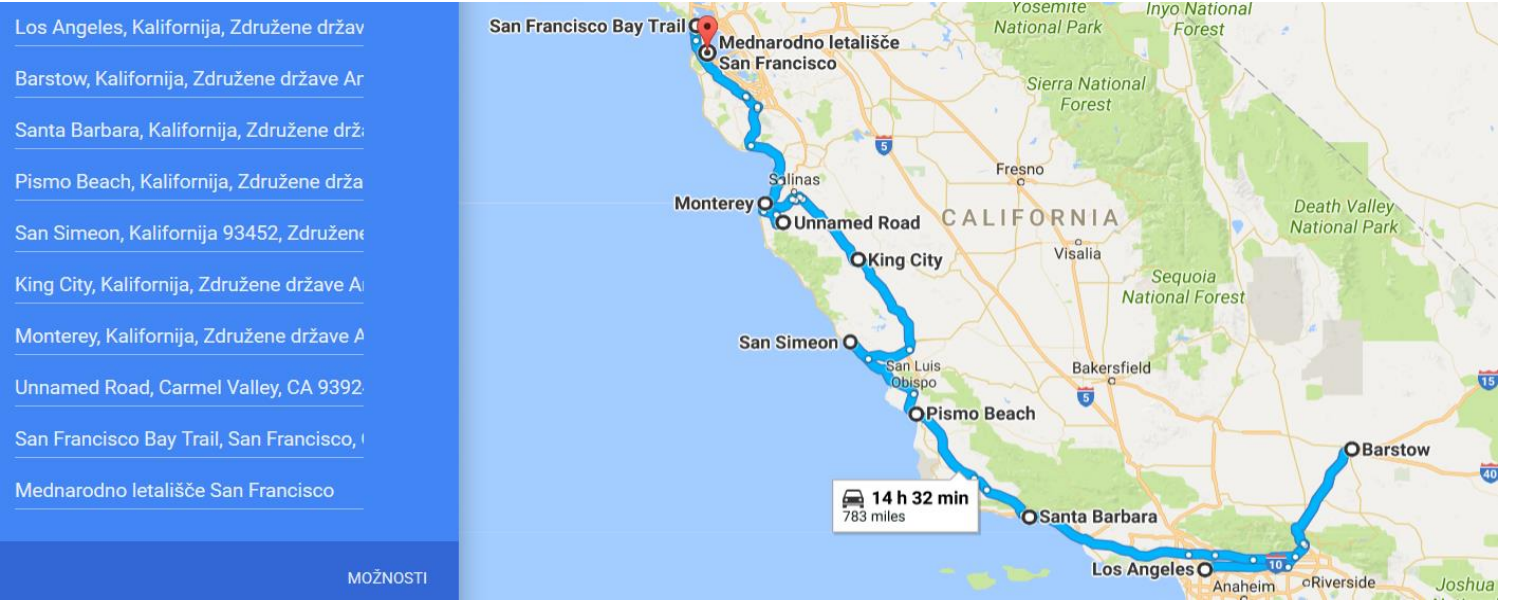
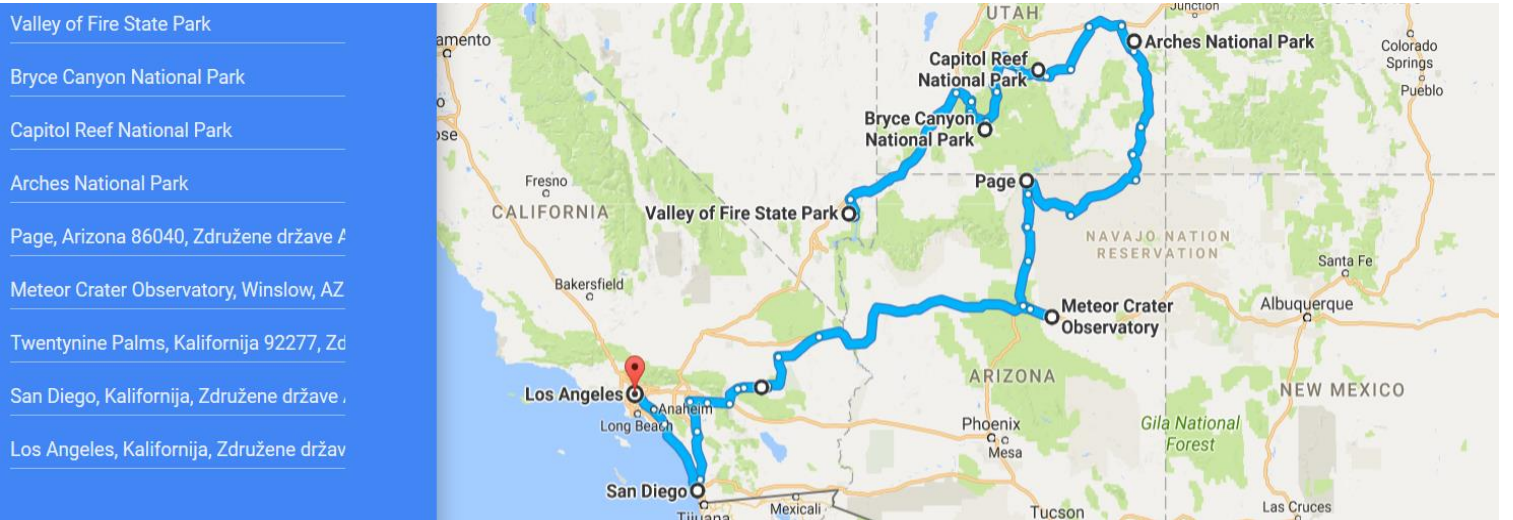
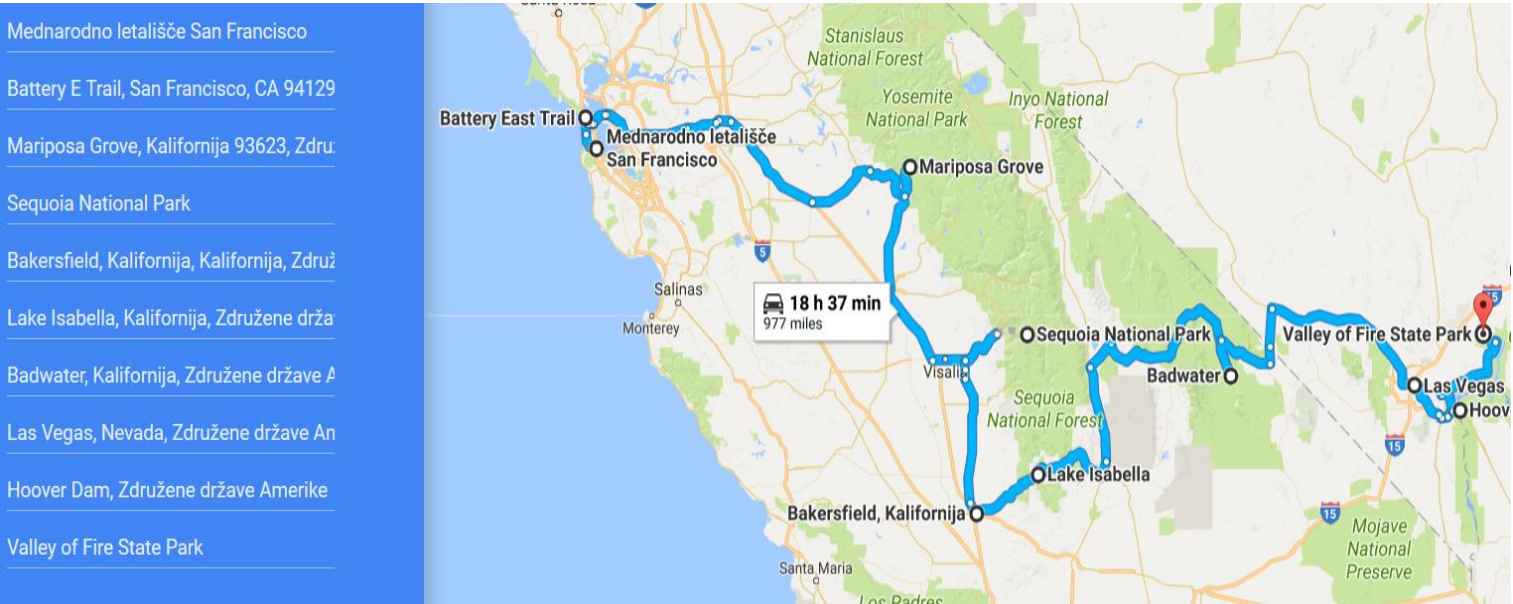
NEKAJ UTRINKOV POTEPA SE DA VIDET TUDI MED ALBUMI NA TEJ SPLETNI STRANI IN VIDEO POSNETKI NA YOUTUBE

<https://mojalbum.com/potepanje>

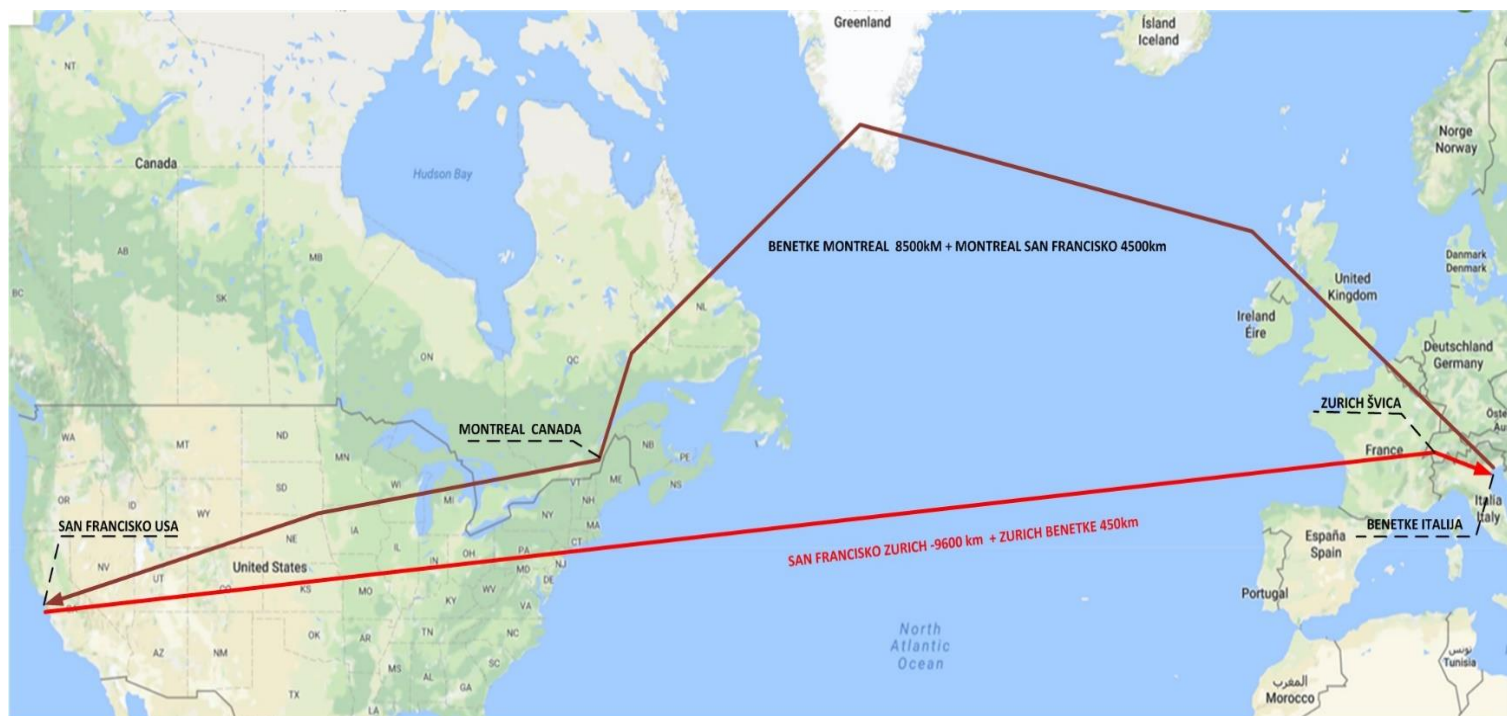
https://www.youtube.com/channel/UC4aUSponG6WF7nGZdZPo3eg/videos?sort=dd&view=0&shelf_id=0

youtube : peter potepuh

Spodaj še okvirni zemljevid poti razdeljen na tri dele, vendar ne vsebuje vseh manjših poti levo in desno ob poti. Bistvene točke so za predstavbo potovanja.

Tu pa še trasa poletov letal .

LETALSKI PREVOZ 8500km +4500km+9600km+ 450km: SKUPAJ cca 23050 km — HYUNDAI ACCENT PO ZDA 6900 km — PREVOZ DO LETALIŠČA IN NAZAJ 750 km — TOREJ *PREPOTOVANIH* SKUPAJ 30700 km

Peter & Brigita

21 dni potepa, september 2017